

Číňanky v XC
už každý
bere na
vědomí, ale
respekt
si zatím
nezískaly

rozpaky za Velkou zdí

Budí pozornost všude, kde se objeví. Nepsat se rok 2007 a nefigurovat na jejich dresech slůvko China, považovali bychom je za bikerky z jiné planety. Rozjíždění v lázeňském parčíku mezi lavičkami a důchodci, o dvě čísla větší dresy, vlněné rukavice a zateplené návleky na paže při 27 stupních, GPS navigace s vyhodnocováním tréninkových dat a zároveň sporttester na říditkách během závodu na značeném okruhu, drcení prostředního převodníku ve stoupáních, kde ostatní bikerky zápasí s nejlehčími převody nebo třeba koupací čepice ve sprše. Aspoň že kola mají na úrovni. To však není výprava outsiderů na zkušené. Máme co dočinění s medailistkami z mistrovství světa a dokonce s vedoucí závodnicí World Cupu, možná příští neomezenou vládkyní cross-country!

Řeč je o Ren Chengyuanové a jejích kolegyních. Dvacetiletá závodnice má v nejbližší době, možná už za rok doma na olympiádě v Pekingu, sesadit z trůnu dlouholetou královnu XC Gunn-Ritu Dahleovou. Nakročeno má již nyní, včdyt' na konci dubna přijela do Čech s čerstvým skalpem Norky z úvodního podni-

ku Světového poháru! Číňanky nejsou výjimečné jen svým raketovým vstupem do špičky, ale vlastně vším. Vystupováním, jezdeckým stylem. Zvykejme si však na to. Tahle trojice má vládnout ženskému cross-country nejbližších let a experti soudí, že by Chengyuanová porazila Dahleovou již na loňském mistrovství

světa na Novém Zélandu, kdyby s ohledem na svůj věk nemusela startovat v kategorii do 23 let, v níž setrvá ještě tento a příští rok.

Teplická ouvertura Českého poháru XC představovala zcela výjimečnou událost na úvod domácí sezony – pouhý týden po úvodním závodě Světového poháru v Belgii se oba

vítězové z Houffalize představili v severočeském lázeňském městě! Čínské jezdkyňe přilákaly do Teplic UCI body, ačkoli těch bylo nakonec méně, než očekávaly (mezinárodní unie nepřisoudila závodnímu statut vyšší kategorie, neboť původně byla žádost podána na podnik v Kuřimi, který se ovšem kvůli neshodám s ochranáři nemohl uskutečnit). Že si na severu Čech hravě poradily s domácí konkurencí včetně Terezy Huříkové, ale i s Američankou Mary McConnelougovou, která je v Českém poháru již pravidelnou účastnicí, nikoho nepřekvapilo. Odstup sedmi minut Terezy na Chengyuanovou je však hrozivý, ačkoli Huříková měla za sebou úspěšný úvod SP v Houffalize, kde dojela dvanáctá (9. Kateřina Nash-Hanušová) s prakticky stejnou ztrátou na totožnou vítězku. Chmury tedy nebyly na místě, ačkoli česká naděje se nedokázala vnitřně vyrovnat s tím, že nezvládá rychleji regeneraci po těžkém závodě a s porážkou zvláště od třetí z Asiatek Jinjingovou.

„Po Houffalize jsem se cítila velmi dobře. Mě vždycky úspěch nabije a chci hned trénovat a vlítnout do toho, ale neumím odpočívat. Úkolem pro mě do budoucna je naučit se poslouchat tělo. Jezdím druhý rok mezi ženami a asi nemůžu očekávat hned zázraky,“ naráží na asijskou revoluci v ženském XC. Huříková je jedna z mála, která je ochotna se k této invazi vyjadřovat. A ostatní? Mlčí, ačkoli v zákulisí to vře. Číňanky a jejich náhlý vzestup, to je velké téma. A že by je měl někdo zrovna v oblíbě...

„Vůbec se nedivím, že z evropských závodnic jejich výkony nikdo nechce komentovat,“ soudí Tereza. „Mám z Číňanek takové smíšené pocity. Gunn-Rita nebo Irina Kalentěvová, Sabine Spitzová, Marga Fullanová a další, kterým je kolem pětaticeti, se drží ve špičce dost dlouho a dostaly se tam postupně systematickou prací, kdežto u Číňanek se to odehrálo rychlostí blesku během prakticky jediné sezony a to samozřejmě vyvolává otázky. Nevěřím tomu, že dvacetiletá holka se může jenom tréninkem dostat na tuhle úroveň za dva roky,“ říká otevřeně na téma, které je většinou tabu. „Každý nad jejich zlepšením

kroučí hlavou, ale nikomu se to nechce říct na rovinu,“ všímá si mladá česká reprezentantka. „Navíc na sebe poutají pozornost, protože se chovají úplně jinak. Nekomunikují, straní se, uhýbají pohledem. Trenér je asi drží hodně zkrátka. Po závodech se rychle sbalí a zmizí. Nikdo prostě neví, co tam probíhá za zdi Číny. Říkám to tak, jak to cítím.“

Suverénka posledních sezon Dahleová zůstává zatím zdrženlivější. Takřka dva roky před pekingským olympijským kláním však v hostitelské zemi prožila jednu nepříjemnou zkušenost. Loni na podzim navštívila hlavní město v rámci promo akce jejího zaměstnavatele Meridy a zúčastnila se také Great Wall Bicycle Festival (cyklistický festival u Velké zdi) nedaleko místa, kde se nachází okruh olympijského cross-country, ale i bikrosová dráha a také velodrom. „Domnívala jsem se, že nám někdo z čínské cyklistické federace okruh uká-

že, protože UCI mu dala už v létě zelenou, ale bylo nám sděleno, že si nepřejí, abychom tam trénovali,“ psala loni v září ve svém internetovém deníku. „Trať má být kompletně utajena pro všechny závodnice vyjma těch domácích. Federace nám odmítla vyjít vstříc a to mě zklamalo.“

Možná těch zklamání čeká na Gunn-Ritu víc. Už tady začíná boj o obhajobu olympijského zlata, a to norská stálice netušila, že ji jedna z těch ještě loni bezejmenných Číňanek dokáže na úvod letošní sezony opakovaně porazit.

Despekt či pochybnosti, tak či onak, Čínu už nelze na bikové mapě přehlížet. Začala definitivně nová éra?

Kamil Hofman

Foto: Jan Němec a Petr Bureš (MTBS)

Gunn-Rita kouzla zbavená?

Tak toto tvrzení by bylo určitě předčasné. Jenomže, pokud fenoménka jejího ražení nevyhraje, je to vždy událost. V posledních sezonách se o ni starala téměř výlučně Kanadanka Premontová, loni na mistrovství Evropy překvapivě i nestárnoucí Španělka Fullanová. Ta také dlouho vedla v úvodním závodě SP v Houffalize, ale nakonec podlehla Chengyuanové s Dahleovou, která nestačila na Číňanku ve spurtu (na snímku). Ono je samozřejmě něco jiného občas těsně podlehnout, anebo prohrávat. Gunn-Rita totiž krátce po Houffalize nestačila na dvojici Kalentěvová-Chengyuanová v německé bundeslize a zaostala za nimi dokonce o minutu. To už je na pováženou, ovšem teprve další závody ukáží, jestli tyhle porážky nalomí jinak železnou psychiku seveřanky.

Otázka je, jestli si toho v 34letech nenakládá příliš. Kompletní pořad Světového poháru a celkem čtyři šampionáty, které loni zvládla během pouhých pěti týdnů! (ME i MS v XC i bikemaratonu, ze čtyř startů tři prvenství a jedna druhá příčka) a řada dalších startů vždy s jediným cílem vyhrát. To je obrovská porce a Norka možná bude muset někde ubrat, aby včas zachytila průvan na hedvábné cestě.

S batůžkem na zádech těkající mezi depem a startem, stále vyhlížející své tři ovečky, usměvavý a v pohodě působil v Teplicích manažer čínského národního týmu Liu Wei, zatímco zamračený hlavní kouč s čepičkou China sedící v trávě podél trati a štekající na své svěřenkyně vypadal přesně tak, jak si dokážete představit trenéry despoty. Liu Wei byl jediný, kdo v čínské výpravě hovořil nějakým cizím jazykem, a tak mohl odpovědět na pár našich otázek.

Ženy jsou zvyklé tvrdě pracovat

Mají vaše závodnice za sebou nějakou sportovní minulost? Odkud se tak znenadání vynořily?

„Možná tomu nebudete věřit, ale všechny tři začínaly až s horskými koly, dokonce většina už před deseti lety.“

Tady v Evropě toho mnoho nevíme o zázemí mountainbikingu v Číně. Lidé, kteří tuhle zemi navštívili, ale hovoří o nádherné přírodě a skvělých trailech, jimiž je však provedli rodilí Taiwanci. Žádného domorodce-bikera tam nepotkali.

„Pravda, horská kola u nás nejsou nijak extra populární. Však víte, jízdní kolo je užíváno především jako dopravní prostředek.“

O to je zajímavější, jak se vůbec závodnice jako Ren Chengyuanová s horským kolem seznámily.

„Při přechodu na střední školu u nás probíhá kromě přijímacích zkoušek z učebních znalostí také zkouška z fyzické kondice. Trenéři z nejrůznějších sportů tak hledají nové talenty.“

Výsledky čínské reprezentace na mezinárodní scéně ve sprinterských dráhových disciplínách byly vždy skvělé a na silnici se letos objevil první profesionál ve špičce, konkrétně v Pro Tour týmu Discovery Channel. Jak si stojí v tomhle srovnání horská kola?

„V bikách jsme vstoupili do povědomí až před třemi lety, kdy byl vytvořen ženský národní tým a přijeli jsme poprvé do Evropy. Tady jsme se hodně naučili, hlavně v technice, od špičkových závodnic. Jinak horská kola mají teď i větší podporu, protože úspěšní jsme byli dosud na dráze hlavně v závodech na 500 m, respektive 1 km s pevným startem a obě disciplíny byly z programu OH vyřazeny. Naše cyklistické medailové naděje se tak nyní soustředí na cross-country.“

Vystoupí Číňanka v Pekingu na nejvyšší stupínek?

„Je to náš cíl.“

Plyne z toho konkrétní systém podpory čínské federace?

„Coby reprezentační tým jsme financováni přímo vládou jako součást jejího olympijského programu. Podobně jsou provinciální týmy dotovány vládami jednotlivých provincií.“

Odborníci jsou zaskočení silovou výbavou vašich závodnic, liší se nějak jejich trénink od běžného standardu?

„Nemyslím si. Máme sezonu rozdělenou do dvou částí. V zimě se věnujeme převážně silniční přípravě, v závodní sezoně už závodnice trénují převážně na horském kole. Jenomže abyste to správně chápali, teploty při závodech v Číně běžně překračují čtyřicet stupňů a to trvá národní pětidílný seriál jen od února do poloviny dubna. Tím domácí sezona končí a přesouváme se do Evropy, kde pobýváme s výjezdy na Světový pohár za mořem prakticky až do mistrovství světa.“

Takže tím se i částečně vysvětluje, proč tady v Teplicích v bezmála třicetistupňovém vedru k úžasu ostatních oblékla vaše trojice vlněné rukavice a zateplené rukávky.

„Chápu to překvapení, ale na rukavice jsou zvyklé, ani nevím, proč je používají. No a rukávky si vzaly proto, že měly strach, aby se nespálily, i když jsou zvyklé na mnohem vyšší teploty.“

Jsou profesionálkami, nebo studují?

„Nyní se dá říct, že jsou profesionálky, lépe řečeno státní zaměstnankyně, ale třeba za dva roky by se mohly vrátit do školy, nebo třeba vstoupit do řad policie. Tak to se sportovci u nás chodí.“

Překvapivě se v XC zatím neprosadili vaši muži. Proč?

„To je velmi těžké jednoduše vysvětlit, ale domnívám se, že to bude dáno fyziologií, somatotypem našich mužů. Průměrný Číňan není tak robustní a silově vybavený jako Evropan nebo Američan, u žen takový rozdíl není. Navíc naše ženy jsou zvyklé tvrdě pracovat, což o nás mužích tak jednoznačně tvrdit nelze...“

(kh)

Foto: Jan Němec

Tomáš Vokrouhlik v nových barvách.

Zazávodit si v úvodu domácího XC seriálu s vedoucím jezdcem Světového poháru, to se nepoštěstí každý den. Jose Antonio Hermida, vlajková loď mužské části mezinárodního týmu Multivan Merida, k nám nezavítal poprvé. Po České Kamenici a Kuřimi tentokrát přijel do Teplic. Tedy pro něj den a noc, i když v posledních dvou případech vítězná. Před rokem totiž trpěl v zimě a kuřimských bahenních lázních, letos se zase prodíral oblaky prachu, ale panovalo alespoň pro Španěla příjemné a našince na duben až výjimečné teplo.

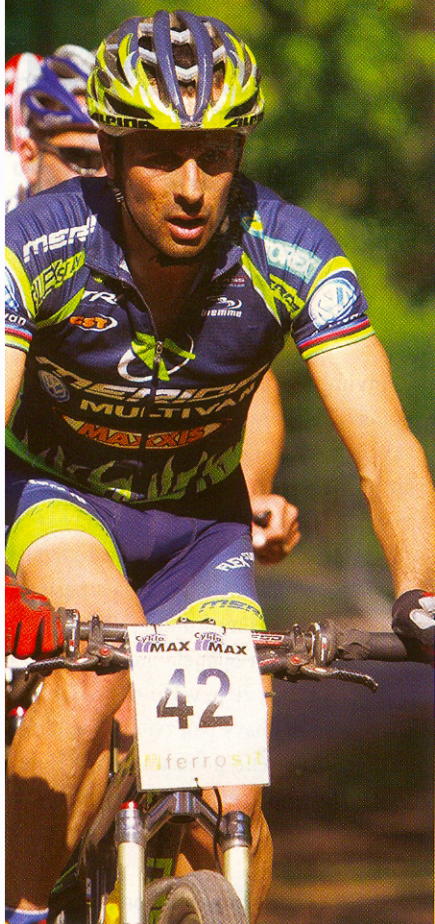
Transfer uprostřed rozjeté sezony

Polovinu závodu byli naši nejlepší – Kulhavý, Spěšný a Boudný – Hermidovi rovnocennými soupeři, ale nijak to nepřeceňovali. „Otázka je, na kolik procent svého maxima jel,“ uvažoval Pavel Boudný (4., Kelly's Opportunity). „A když za to vzal, tak nám v pohodě ujel.“ Nejlepší z našich, v cíli druhý Jaroslav Kulhavý (Michelin-Specialized), se na Španěla ani nesoustředil. „Všichni víme, že je výkonnostně úplně někde jinde.“ Kulhavý pak zvítězil i ve druhém dějství Českého poháru v Kutné Hoře a zatím suverénně vévodí, když také zvládl ve své kategorii do 23 let úspěšně starty v Italském poháru.

Jose Antonio složil našim borcům poklonu. „Je vždycky složité tady vyhrát, dobře znám úroveň Českého poháru. Domácí jsou motivováni, chtějí se ukázat a jedou nadraz.“ Hermida letos vyhlásil za svůj jednoznačný cíl celkový zisk SP a nakročil tím nejlepším možným způsobem. Někde mezi řádky se také nachází jeho soukromé přání i na poklidné absolvování vrcholu sezony, protože v posledních třech letech dvakrát nuceně přišel o účast na mistrovství světa. Předloni kvůli údajně vyšší hladině hemokritu, která je však v jeho případě přirozená, loni zase z obavy španělské federace, zda není zapleten do aféry Puerto.

Velkým tématem teplického závodu byla však šuška o chystaném přestupu již v rozjeté sezoně v podání Tomáše

Pavel Boudný v závětrí za Jose Antoniem Hermidou.

Vokrouhlíka. Ten měl být hlavním trumfem v mužské sestavě České spořitelny MTB vzpamatovávající se z tragické smrti někdejšího vedoucího Michala Picka. Podle slov nového manažera Jiřího Lutovského ale Tomáš neunesl složitou finanční situaci v přechodném období, kdy vzniká nová struktura týmu včetně vlastnických vztahů. „Vím, od ledna nedostal výplatu, ale všichni jsou na tom stejně. Tomáš se rozhodl odejít a my mu v tom nebráníme,“ komentoval Lutovský jeho volbu.

Vokrouhlík v Teplicích kvůli počínající nemoci brzo vzdal a z dějiště se vytratil jako pára nad hrncem. Při další štaci v Kutné Hoře už závodil v barvách nového chleboďárce Michelin-Specialized, jehož nabídku zvažoval už dříve. Tomášovy důvody se zdají být celkem pochopitelné: „Finanční problémy, které nastaly po Michalově smrti, se snažili všichni řešit, já jsem ale už déle čekat nemohl. Jsem profesionál a nemůžu fungovat bez prostředků. Nad nabídkou týmu Michelin-Specialized jsem dost dlouho váhal, ale dospěl jsem k názoru, že to bude jediné správné řešení. Ať se to někomu líbí nebo ne, udělal jsem to kvůli podmínkám, i když jsem si vědom, že je ne-

tradiční přestupovat už v rozjeté sezoně. Podepsaly se ale na tom okolnosti. Je to už můj třetí velký domácí klub, žádný další tu už asi na téhle úrovni není, tak doufám, že to bude angažmá na delší dobu. Ale stejně jako z týmu Rubena-Merida, který se transformoval, tak i teď ze spořitelny šlo o vynucený odchod. Ostatně, až na jednu výjimku z úst zástupce dodavatele kol jsem se s negativními reakcemi nebo dokonce odsouzením nesetkal.“ Dík jeho rozhodnutí se mimo jiné mohl do týmu ČS MTB vrátit Pavel Zerzan, který by jinak s největší pravděpodobností se závodní cyklistikou skončil.

V novém dresu stáje, která se zrodila teprve před dvěma lety především pro podporu z Itálie se předčasně navrátilšího Kulhavého a nyní se tak rázem stala potenciálním lídrem domácího XC pelotonu, se Vokrouhlík hodlá soustředit na Český pohár a především mistrovství republiky. To se letos po čtyřech letech koná opět na Zadově, kde naposledy slavil mistrovský titul (vlastní ho i z roku 2002) a na šumavské trati zvítězil také loni v pohárovém závodě.

(hof)

Foto: Jan Němec

remoex®

KAS CHLADICÍ TECHNIKA

MAKRO

PRÁVO

VELO

www.mtbs.cz

Český pohár horských kol v Marathonu

3. závod	23. 6.	Úpice M-ČR
4. závod	28. 7.	Frenštát p. R.
5. závod	18. 8.	Písek
6. závod	8. 9.	Teplice n. M.

MTB CUP 2007

MARATHON

Cylo MAX spol. s r.o. OPATOVICE nad Labem

remoex® ferrosit

Gexkon LIS LIS-LIBEREC s.r.o.

VELO PRÁVO abc

mtbs Conrum.cz

CROSS MTB CUP 2007

COUNTRY

Český pohár horských kol v cross country

3. závod UCI	2. 6.	Česká Kamenice
4. závod	16. 6.	Losiny
5. závod UCI	21.-22. 7.	Zadov M-ČR
6. závod	25. 8.	Jablonec n. N. finále